

РЕШЕНИЕ

№ 2192

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 19.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **1646** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.257 АПК..
Образувано е по искане на С. С.- гражданин на Н да бъде осъден Председателят на ДАБ към МС на РБ да открие производство по разглеждане на молбата му за особена закрила.

В искането се твърди, че от близо три месеца се явява в ДАБ с молба да бъде регистрирана молбата му за особена закрила, но вместо да открият производство по разглеждане на молбата му, всеки път му се предоставя бележка за явяване и определяне на нова дата за срок за регистрация. Искане се да бъде задължен Председателят на ДАБ към МС на РБ да открие производство за разглеждане на молбата му.

В съдебно заседание, оспорващият С. С. ,редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ,редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Представителят на С.- прокурор Г намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. .

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към искането писмени доказателства е видно, че на 02.02.2011 година оспорващият депозирал молба до Председателят на ДАБ към МС на РБ, с която поискал пир

явяването му на 08.02.2011 година да бъде регистрирана молбата му за закрила.

По делото няма доказателства тази молба да е входирана в деловодството на ДАБ.

По делото са приложени всички събрани в хода на ускорените производства доказателства, по които има поставено решения от страна на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, постановените решения на АССГ по повод оспорването на постановените решения в ускорените производства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-С. град намира предявеното искане за процесуално допустимо, подадена в срока по чл.257 от АПК/ без ограничение във времето/, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледано по същество, същото се явява неоснователно. Съображенията за това са следните.

В разпоредбата на чл.257 АПК е посочено, че бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

Терминът "действие" е употребен както в чл. 7 и чл. 120, ал. 1 от Конституцията на Република Б, така и в чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Легално определение на термина "действие", респ. "бездействие", липсва в посочените нормативни актове, но под "действие" следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба.

В настоящия случай, на първо място, оспорващият не посочи конкретно бездействие от страна на административния орган, което бездействие да е по депозирана надлежна негова молба. Напротив и в самото искане, се твърди, че тази молба от 02.02.2011 изобщо не е достигнала до адресата си. На второ място, твърдението на оспорващия, че е налице отказ да бъде регистрирана молбата му, е напълно голословно и неподкрепено с никакви доказателства. За непроизнасяне/ респективно на това- бездействие, произтичащо пряко от нормативен акт, би могло да се говори само и единствено, ако съответното искане, обективизирано в молба/ е достигнало до своя адресат- в случая до П. на ДАБ към МС на РБ и той не е се произнесъл по тази молба- нещо което в случая не е налице. Непроизнасянето по депозирано искане, не е фактическо действие, респективно на това, не представлява фактическо бездействие, защото издаването, респективно неиздаването на административен акт, е правна дейност, а не фактическа. Непроизнасянето от страна на ответника по оспорването по молбата на оспорващия, не може да бъде причислено към бездействието по смисъла на чл.257 АПК, а представлява мълчалив отказ, който обаче в случая не е налице/ при казаното – по –горе- тази молба изобщо не е била регистрирана в ДАБ. Дори и да се приеме, че тази молба е достигнала до своя адресат, то същата е пояснение към депозирана молба от 02.12.2010 година, с която обаче оспорващият е поискал да бъде подновена процедурата по предоставяне на бежански статут в ДАБ,, а не да бъде предоставена закрила по реда на ЗУБ. За подадена и надлежно регистрирана молба от страна на оспорващия, може да се говори само и единствено за молбата му за закрила от 08.03.2011 година, по която е налице изрично произнасяне от страна на интервюиращия орган при ДАБ към МС на РБ, от 10.03.2011 и то с нарочен акт- Решение № УП-43 от същата дата, с което молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна. Всичко това предполага отхвърляне на последното като неоснователно.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.257, ал.2 АПК, Административен съд-С. –град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА С. С.-гражданин на Н да бъде осъден Председателят на ДАБ към МС на РБ да открие производство по разглеждане на молбата му за особена закрила.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия ,НА ответника по оспорването И НА С..

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: